KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2019/1310

af 31. juli 2019

om regler for driften af Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje og rescEU

(meddelt under nummer C(2019) 5614)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme ([1]), særlig artikel 32, stk. 1, litra g), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU-mekanismen fremmer solidariteten og samarbejdet mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med henholdsvis artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), idet det dog skal respekteres, at medlemsstaterne har det primære ansvar for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.

(2) Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420 ([2]) blev EU-mekanismen styrket, idet Unionens finansielle støtte til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje blev øget, og rescEU blev oprettet.

(3) Ifølge artikel 21, stk. 2, litra c), i afgørelse nr. 1313/2013/EU stilles indsatskapaciteter, hvortil der fra EU ydes finansiel støtte til tilpasningsomkostninger, til rådighed som led i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i en minimumsperiode, der er forbundet med de modtagne midler, på mellem tre og ti år at regne fra det tidspunkt, hvor de reelt er tilgængelige. De nøjagtige perioder for tilrådighedsstillelse bør præciseres med henblik på at garantere retssikkerheden.

(4) RescEU bør yde bistand i uoverkommelige situationer, hvor den samlede eksisterende kapacitet på nationalt plan og de kapaciteter, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv indsats i tilfælde af katastrofer. Der bør vedtages regler for oprettelsen, forvaltningen og vedligeholdelsen af rescEU-kapaciteter, således at det sikres, at rescEU gennemføres effektivt.

(5) Der stilles rescEU-kapaciteter til rådighed til indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen. Efter en anmodning om bistand via *Katastrofeberedskabskoordinationscentret* (»ERCC«) beslutter Kommissionen i tæt samarbejde med den anmodende medlemsstat og den medlemsstat, der ejer, lejer eller leaser rescEU-kapaciteten, hvordan den pågældende kapacitet skal indsættes. Der bør fastlægges kriterier for afgørelser om indsættelse og relevante operationelle procedurer for at sikre en effektiv og gennemsigtig beslutningsproces. Der bør også fastlægges kriterier for, hvordan der træffes beslutning om indsættelse i tilfælde af indbyrdes modstridende anmodninger om anvendelsen af rescEU-kapaciteter.

(6) RescEU-kapaciteter kan anvendes til nationale formål, når de ikke anvendes eller der ikke er behov for dem til indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen. For at sikre, at rescEU-kapaciteterne er klar til anvendelse under EU-mekanismen inden for den frist, der er fastsat i kvalitetskravene for hver type rescEU-kapacitet, bør der vedtages passende regler for deres nationale anvendelse.

(7) Hvis rescEU-kapaciteterne anvendes til nationale formål, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen. Det system, der benyttes til at underrette om en national anvendelse af rescEU-kapaciteter, bør være enkelt og effektivt.

(8) Der bør fastsættes klare regler for demobiliseringen og tilbagetrækningen af rescEU-kapaciteter.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420 af 13. marts 2019 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 77I af 20.3.2019, s. 1).

(9) Ifølge artikel 12, stk. 10, i afgørelse nr. 1313/2013/EU kan medlemsstaterne i særlige tilfælde afvise at indsætte personel i rescEU-kapaciteter ved indsatser uden for Unionen. Der bør fastsættes regler for disse særlige tilfælde.

(10) Med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/570 ([3]) blev kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften opført som rescEU-kapaciteter. Der bør fastlægges et skøn over de samlede udgifter hertil, således at EU kan yde finansiel bistand til udviklingen af sådanne kapaciteter, jf. artikel 21, stk. 3, i afgørelse nr. 1313/2013/EU. De samlede anslåede omkostninger bør beregnes under hensyntagen til de omkostningskategorier, der kan indgå i beregningen som anført i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU.

(11) For at mindske indsættelsestiden og forbedre retssikkerheden bør vilkårene og betingelserne for placeringen og driften af rescEU-kapaciteter præciseres. Disse betingelser bør danne grundlag for driftsaftaler mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

(12) For at sikre, at Unionen fremhæves, når rescEU-kapaciteterne indsættes, og sikre ensartede betingelser, når artikel 20a i afgørelse nr. 1313/2013/EU gennemføres, bør der i denne afgørelse fastsættes regler om hensigtsmæssige synliggørelsesforanstaltninger.

(13) RescEU-kapaciteterne bør registreres, certificeres og vedligeholdes på passende vis af medlemsstaterne i overensstemmelse med gældende nationale og internationale forskrifter. EU-mekanismens certificeringsproces bør også gennemføres.

(14) Med ikrafttrædelsen den 21. marts 2019 af afgørelse (EU) 2019/420 kan Unionen fra nu af yde finansiel bistand til driftsomkostninger. Der bør derfor fastlægges regler og procedurer for, hvordan medlemsstaterne anmoder om en sådan bistand.

(15) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i afgørelse nr. 1313/2013/EU —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til afgørelse nr. 1313/2013/EU, for så vidt angår:

a) tilrådighedsstillelse for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje af kapaciteter, hvortil der er modtaget finansiering til tilpasningsomkostninger

b) kriterier for afgørelser om indsættelse af rescEU-kapaciteter, bl.a. i tilfælde af indbyrdes modstridende anmodninger

c) kriterier for afgørelser om demobilisering og tilbagetrækning

d) national anvendelse af rescEU-kapaciteter

e) afvisning af at indsætte personel uden for Unionen

f) driftsaftalers generelle indhold

g) krav om synliggørelse ved anvendelsen af rescEU-kapaciteter

h) certificering og registrering af rescEU-kapaciteter

i) de samlede anslåede omkostninger til rescEU-kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften samt

j) ordninger for anmodning om finansiel bistand til driftsomkostninger.

([3]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/570 af 8. april 2019 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU for så vidt angår rescEU-kapaciteter og om ændring af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU (EUT L 99 af 10.4.2019, s. 41).

Artikel 2

Tilrådighedsstillelse for Den europæiske Civilbeskyttelsespulje af kapaciteter, hvortil der er modtaget finansiering til tilpasningsomkostninger

1. Medlemsstater, der modtager finansiel bistand fra Unionen til de omkostninger, der er forbundet med tilpasningen af kapaciteter, jf. artikel 21, stk. 2, litra c), i afgørelse nr. 1313/2013/EU, stiller de pågældende kapaciteter til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i forskellige minimumsperioder på grundlag af det samlede beløb, de har modtaget i finansiering.

Minimumsperioderne fastsættes som følger:

a) en minimumsperiode på tre år for kapaciteter, hvortil der er modtaget op til 300 000 EUR i finansiel bistand fra Unionen

b) en minimumsperiode på fem år for kapaciteter, hvortil der er modtaget fra 300 001 op til 1 000 000 EUR i finansiel bistand fra Unionen

c) en minimumsperiode på syv år for kapaciteter, hvortil der er modtaget fra 1 000 001 op til 2 000 000 EUR i finansiel bistand fra Unionen

d) en minimumsperiode på ti år for kapaciteter, hvortil der er modtaget over 2 000 000 EUR i finansiel bistand fra Unionen.

2. Hvis en kapacitets økonomiske levetid er kortere end den minimumsperiode, der er omhandlet i stk. 1, fastsættes minimumsperioden på grundlag af den økonomiske levetid.

3. Kommissionen kan via ERCC indvilge i at afslutte den minimumsperiode, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med en specifik kapacitet, hvis dette er behørigt begrundet af en medlemsstat.

Artikel 3

Kriterier for afgørelser om indsættelse af rescEU-kapaciteter

1. Når ERCC modtager en anmodning, vurderer det, om de kapaciteter, medlemsstaterne har stillet til rådighed gennem EU-mekanismen, og dem, de på forhånd har givet tilsagn om at bidrage med til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, er tilstrækkelige til at sikre en effektiv reaktion på anmodningen. Hvis der ikke kan garanteres en effektiv indsats, træffer Kommissionen via ERCC afgørelse om at indsætte rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med proceduren i artikel 12, stk. 6, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

2. Når der træffes afgørelse om at indsætte rescEU-kapaciteter, skal følgende specifikke kriterier tages i betragtning:

a) den operationelle situation i medlemsstaterne samt potentielle katastroferisici

b) om rescEU-kapaciteterne er hensigtsmæssige og tilstrækkelige til at imødegå katastrofen

c) rescEU-kapaciteternes geografiske placering, bl.a. den forventede transporttid til det berørte område

d) andre relevante kriterier, bl.a. vilkår og betingelser for rescEU-kapaciteterne som fastsat i driftskontrakterne.

3. I tilfælde af indbyrdes modstridende anmodninger om bistand, skal følgende yderligere kriterier tages i betragtning, når der træffes afgørelse om, hvor rescEU-kapaciteterne skal indsættes:

a) de forventede risici for menneskeliv

b) de forventede risici for kritisk infrastruktur som omhandlet i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2008/114/EF ([4]), uanset om den befinder sig i eller uden for Unionen

c) katastrofens forventede konsekvenser, bl.a. for miljøet

d) de behov, som ERCC har konstateret, samt eventuelle eksisterende planer for indsættelsen

e) den potentielle risiko for, at katastrofen breder sig

f) de socioøkonomiske konsekvenser

g) behovet for at gøre brug af solidaritetsbestemmelsen i artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

h) andre relevante operationelle faktorer.

([4]) Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

Artikel 4

Kriterier for afgørelser om demobilisering og tilbagetrækning

1. RescEU-kapaciteter demobiliseres i følgende tilfælde:

a) efter modtagelse af en foreløbig meddelelse om afslutning i CECIS eller

b) hvis der træffes en afgørelse om tilbagetrækning, jf. stk. 2.

2. Kommissionen træffer via ERCC afgørelse om at tilbagetrække en rescEU-kapacitet, hvis der er et større operationelt behov for kapaciteten et andet sted, eller hvis behovet på stedet ikke længere berettiger indsatsen. Afgørelsen træffes i tæt samarbejde med den medlemsstat, der opbevarer rescEU-kapaciteten, og de(n) medlemsstat(er), der anmoder om bistand, samt, hvis det er relevant, med tredjelande eller internationale organisationer.

3. Når Kommissionen træffer afgørelse i henhold til stk. 2, tager den bl.a. kriterierne i artikel 3, stk. 2 og 3, i betragtning.

Artikel 5

National anvendelse af rescEU-kapaciteter

1. Medlemsstater, som anvender rescEU-kapaciteter til nationale formål, sikrer:

a) at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og står klar til indsatser under EU-mekanismen inden for den frist, der er fastsat i de relevante kvalitetskrav, medmindre andet er aftalt med Kommissionen

b) at rescEU-kapaciteter og andre nationale kapaciteter behandles lige med hensyn til passende vedligeholdelse, opbevaring, forsikring, personale og andre relevante forvaltnings- og vedligeholdelsesaktiviteter

c) hurtig reparation i tilfælde af skader.

2. Medlemsstaterne underretter via ERCC Kommissionen om den nationale anvendelse af rescEU-kapaciteter og indgiver en rapport efter anvendelsen.

3. Hvis den nationale anvendelse får betydning for tilgængeligheden, jf. stk. 1, litra a), indhenter medlemsstaterne forud for anvendelsen Kommissionens samtykke via ERCC.

Medlemsstaterne sikrer, at de pågældende rescEU-kapaciteter er tilgængelige hurtigst muligt, såfremt der er behov for dem til en indsats under EU-mekanismen.

Artikel 6

Afvisning af indsættelse af personel uden for Unionen

1. Hvis der er truffet afgørelse om at indsætte rescEU-kapaciteter uden for Unionen i henhold til artikel 12, stk. 10, i afgørelse nr. 1313/2013/EU, kan medlemsstaterne afvise at indsætte deres personel i følgende tilfælde:

a) hvis de diplomatiske forbindelser mellem medlemsstaten og det anmodende tredjeland er blevet afbrudt

b) hvis en væbnet konflikt, truslen om en sådan eller andre tilsvarende alvorlige grunde betyder, at personellets sikkerhed bringes i fare, og forhindrer den pågældende medlemsstat i at opfylde sin pligt til at værne om personellets sikkerhed.

2. Den medlemsstat, der afviser at indsætte sit personel, skal øjeblikkeligt underrette Kommissionen og give en begrundelse.

Artikel 7

Driftskontrakters generelle indhold

De driftskontrakter, der er omhandlet i artikel 12, stk. 5, i afgørelse nr. 1313/2013/EU, skal bl.a. indeholde:

a) oplysninger om, hvilken type enhed der opbevarer rescEU-kapaciteten

b) oplysninger om, hvor rescEU-kapaciteterne er placeret

c) oplysninger om relevant logistik og forsikring

d) en beskrivelse af den nationale beslutningstagningsproces, der sikrer, at rescEU-kapaciteter er tilgængelige og står klar til operationer under EU-mekanismen inden for den frist, der er fastsat i de relevante kvalitetskrav

e) ajourførte oplysninger om personel, herunder vilkår og betingelser for anvendelsen heraf, forsikringskontrakter, uddannelse samt en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at de kan indsættes internationalt

f) en plan for vedligeholdelsesarbejde

g) særlige rapporteringskrav

h) krav om synliggørelse af Unionen, jf. artikel 20a i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

Artikel 8

Foranstaltninger til synliggørelse af anvendelsen af rescEU-kapaciteter

Hvis der anvendes rescEU-kapaciteter til indsatsforanstaltninger under EU-mekanismen, skal det sikres, at den medlemsstat, der opbevarer rescEU-kapaciteten, og den medlemsstat, der anmoder om bistand, på passende vis synliggør Unionen, jf. artikel 20a i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

Artikel 9

Ansvar og erstatning for skader

Medlemsstaterne afholder sig fra at fremsætte ethvert krav om erstatning for skader, der er en følge af bistandsindsatser, som er gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, eller for konsekvenser af manglende indsættelse, demobilisering eller tilbagetrækning af rescEU-kapaciteter, som er stillet til rådighed inden for rammerne af EU-mekanismen og denne afgørelse, medmindre det kan bevises, at disse skyldes svig eller alvorlig tjenesteforseelse.

Artikel 10

Certificerings- og registreringsregler

1. Medlemsstaterne sikrer certificering og registrering af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med gældende nationale og internationale regler og forskrifter.

2. Hvis rescEU-kapaciteter kan tjene flere formål, foretages certificeringen og registreringen i overensstemmelse hermed.

3. Medlemsstaterne certificerer rescEU-kapaciteter inden for rammerne af EU-mekanismens certificeringsproces hurtigst muligt og i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i afgørelse nr. 1313/2013/EU og kapitel 5 i Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU ([5]). De rescEU-kapaciteter, for hvilke en EU-certificeringsproces er ved at blive gennemført, kan indsættes i overensstemmelse med artikel 3.

Artikel 11

Samlede anslåede omkostninger ved rescEU-kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften

1. De omkostningskategorier, der er omhandlet i punkt 1-6 og punkt 8 i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU, tages i betragtning ved beregningen af de samlede omkostninger ved rescEU-kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften.

2. Omkostningerne i kategorien omkostninger ved udstyr, der er omhandlet i punkt 1 i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU, til rescEU-kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften ved hjælp af fly beregnes på grundlag af de gældende markedspriser på det tidspunkt, hvor kapaciteterne erhverves, lånes eller leases, jf. artikel 12, stk. 3, i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Hvis medlemsstaterne erhverver, lejer eller leaser rescEU-kapaciteter, skal de forelægge Kommissionen dokumentation for de faktisk gældende markedspriser.

([5]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU af 16. oktober 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2004/277/EF, Euratom og 2007/606/EF, Euratom (EUT L 320 af 6.11.2014, s. 1).

Omkostningerne i kategorien omkostninger ved udstyr, der er omhandlet i punkt 1 i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU, til rescEU-kapaciteter til bekæmpelse af skovbrande fra luften ved hjælp af helikoptere beregnes på grundlag af de gældende markedspriser på det tidspunkt, hvor kapaciteterne erhverves, lånes eller leases, jf. artikel 12, stk. 3, i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Hvis medlemsstaterne erhverver, lejer eller leaser rescEU-kapaciteter, skal de forelægge Kommissionen dokumentation for de faktisk gældende markedspriser.

3. Omkostningerne i de omkostningskategorier, der er omhandlet i punkt 2-6 og punkt 8 i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU, til bekæmpelse af skovbrande fra luften ved hjælp af fly beregnes mindst en gang i løbet af hver periode, som *en flerårig finansiel ramme udgør, idet perioden fra 2014-2020 er den første*, og idet der tages hensyn til de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, bl.a. om inflation og de omkostningsberegninger, der er foretaget med henblik på at finansiere nationale kapaciteter i overensstemmelse med artikel 35 i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Disse omkostninger benyttes af Kommissionen til at yde årlig finansiel bistand.

Omkostningerne i de omkostningskategorier, der er omhandlet i punkt 2-6 og punkt 8 i bilag IA til afgørelse nr. 1313/2013/EU, til bekæmpelse af skovbrande fra luften ved hjælp af helikoptere beregnes mindst en gang i løbet af hver periode, som *en flerårig finansiel ramme udgør, idet perioden fra 2014-2020 er den første*, og idet der tages hensyn til de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, bl.a. om inflation og de omkostningsberegninger, der er foretaget med henblik på at finansiere nationale kapaciteter i overensstemmelse med artikel 35 i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Disse omkostninger benyttes af Kommissionen til at yde årlig finansiel bistand.

Artikel 12

Støtteberettigede driftsomkostninger

1. De driftsomkostninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, 4b og 4c, i afgørelse nr. 1313/2013/EU, omfatter alle omkostninger til driften af en kapacitet under en indsats, som er nødvendige for, at den operationelt set er effektiv. Sådanne omkostninger kan, hvor det er relevant, omfatte omkostninger til personel, international og lokal transport, logistik, forbrugsartikler, forsyninger, vedligeholdelse og andre omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at kapaciteterne anvendes effektivt.

2. Omkostningerne i stk. 1 er ikke støtteberettigede, hvis de er omfattet af støtte fra værtsnationen, jf. artikel 39 i gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU eller artikel 3, stk. 2, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/570, eller hvis de finansieres ved hjælp af andre EU-finansieringsinstrumenter.

3. Procedurerne for at anmode om transportstøtte, som er fastsat i artikel 48, artikel 49, stk. 1 og 3, og artikel 51 og 53 samt bilag VIII til gennemførelsesafgørelse 2014/762/EU, finder tilsvarende anvendelse på anmodninger om finansiel bistand til driftsomkostninger, indtil de om nødvendigt erstattes.

Artikel 13

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. juli 2019.

På Kommissionens vegne
Christos STYLIANIDES
Medlem af Kommissionen